

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-138/2017 г.
София, 23.04.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 14.03.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № ППН-01-138/03.11.2017 г., подадена от И.М.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от И.М.П., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „Ц.Г.М.“ ЕАД в хипотезата на предоставянето им, без негово знание и съгласие, на трето лица – юрисконсулт Д.Ц., за която жалбоподателят твърди, че е злоупотребила с тях, като неправомерно ги е ползвала/предоставила по дело НАХД № ***** по описа на Софийски районен съд (СРС), 135 с-в.

Жалбоподателят информира, че е страна – жалбоподател по цитираното дело, а юрисконсулт Д.Ц. е процесуален представител на въззиваемата страна по делото. Твърди, че юрисконсулт Д.Ц. е представила като доказателство по делото акт за установяване на административно нарушение № *****/28.02.2008 г., в който се съдържат личните му данни. Счита, че тези й действия на първо място разкриват злоупотреба със служебното положение и на второ място - нарушение на правата му по ЗЗЛД, както от нейна страна, така и от страна на „Ц.Г.М.“ ЕАД, за което твърди, че като администратор на лични данни „не е съхранявал и унищожил ненужна информация“ и е допуснал злоупотреба с личните му данни и повторното им използване.

Жалбоподателят желае да се санкционира неправомерното поведение на администратора на лични данни.

Към жалбата е приложено заверено копие на Протокол от проведено на 06.11.2015 г. съдебно заседание по НАХД № ***** по описа на СРС и справка за „издадени „НП“ срещу И.М.П.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и

изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Ц.Г.М.“ ЕАД е изискано писмено становище и относими доказателства.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, в което се твърди, че личните данни на жалбоподателя са обработени правилно и законосъобразно както от страна на „Ц.Г.М.“ ЕАД, така и от страна на процесуалния представител на дружеството и не са налице сочените от г-н И.М.П. нарушения на правата му по ЗЗЛД.

В хода на производството и предвид необходимостта от изясняване на случая от фактическа страна и преценка на допустимостта на жалбата, от жалбоподателя е изискано да конкретизира кога и как е установил нарушението, за което е сезирал Комисията. Депозираният от г-н И.М.П. отговор № ППН-01-138#6/12.02.2018 г. обаче е неотнормим към въпросите за допустимост на жалбата, което е причина повторно от жалбоподателят да бъде изискана информация кога е установил нарушението, като за негово улеснение е посочено, че следва да конкретизира месец и година на узнаване.

В отговор и с писмо ППН-01-138#8/06.03.2018 г. г-н И.М.П. сочи, че е установил нарушението септември 2015 г., на първото по делото заседание и представя заверено копие на Протокол от проведено на 04.09.2015 г. съдебно заседание по НАХД № ***** по описа СРС.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. Налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално недопустима.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Предпоставките са кумулативно изброени, наличието на предпоставка от категорията на отрицателните (т. 3) или липсата на положителна/и такава (т. 1, 2, 4, 5 и 6) е условие за недопустимост на искането.

Правото на всяко физическо лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД е едностранно субективно потестативно право. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по ЗЗЛД всяко физическо лице има право да сезира КЗЛД в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от

извършването му. Сроковете са преклузивни и изтичането им преклудира възможността на Комисията да се произнесе по съществото на искането, с което е сезирана.

С оглед цитираните разпоредби и събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че подадената от г-н И.М.П. жалба е процесуално недопустима.

Предмет на жалбата е неправомерно обработване на личните му данни съдържащи се в АУАН № *****/28.02.2008 г., в хипотезата на предоставянето им от „Ц.Г.М.“ ЕАД на юрисконсулт Д.Ц., както и неправомерното им обработване от юрисконсулт Д.Ц., в качеството ѝ на процесуален представител на въззиваемата страна по дело НАХД№ ***** по описа на Софийски районен съд, 135 с-в., а именно неправомерното им предоставяне по делото с предмет законосъобразност на издадено наказателно постановление по отношение на г-н И.М.П. и ангажиране на административно-наказателната му отговорност за нарушение на Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община.

Видно от събраните по преписката доказателства и изложените от жалбоподателя твърдения е, че месец септември 2015 г., на първото по делото заседание, жалбоподателят по делото - г-н И.М.П. е узнал за нарушението, с което е сезирал Комисията. Предвид това обстоятелство и с оглед факта, че жалбата е депозирана в Комисията на 03.11.2017 г., две години след узнаване на нарушението, се налага извода, че същата е просрочена, а именно подадена е след изтичане на разписания в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД преклузивен едногодишен срок от узнаване на нарушението, който е изтекъл още 2016 г. Налага се извода, че жалбата е просрочена - подадена една година след изтичане на срока за упражняване на правото по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Просрочената жалба е процесуално недопустима за разглеждане по основателност, поради което Комисията за защита на личните данни следва я да остави без разглеждане по същество и да прекрати образуваното административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № ППН-01-138/03.11.2017 г., подадена от И.М.П., като процесуално недопустима – просрочена и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/